

בהבדלה גם אותה אמר בקול גדול ובהתלהבות אחר כך טעם מן היין ומיד אחרי כן צנח על הכסא שעמד לידו ונאנח ואמר שאינו חש בטוב וביקש שיביאו לו משהו לחזק את לבו אורא, חשב בעל הישועות יעקב לעצמו שסוף סוף התברר שאינו מלאך אולם מסקנה זו התבדתה חיש מהר כאשר הובאו לפניו מיני מגדנות או פירות והאורח דחה אותם מלפניו, ואמר שמבקש גמרא מסכת סוכה כדי לחזק את לבו ומיד החל ללמוד בחשק רב כל הלילה עד הבוקר היישועות יעקב התחבא בחדרו מתחה למיטה כדי לעקוב אחרי מעשיו ונרדם שם

כאשר התעורר האיר כבר השחר והאורח עדיין בלימודו, עד שסיים את כל המסכת והלך מיד לתפילת שחרית.

רק אחר כך נודע שהיה זה רבי לוי יצחק מברדיצ'וב בעל היקדושת לוי ז"ע "עד כאן שמעתי כאמור איש מפי איש עד היישועות יעקב זצ"ל - סיים האדמו"ר מצאנו את דבריו ואמר: ומה שיש לנו ללמוד ממעשה זה לא על נדלותו וקדושתו של הגאון מברדיצ'וב אלא שאף על פי שתפילותיו היו בוקעות רקיעים ותעלה בתפילותיו ביום הקדוש, מכל מקום במוצאי יום הכיפורים הרגיש עצמו חלוש וזקוק מאד לנמרא ותוספות לבו לא ניזון לא מתפילותיו ולא מכוונותיו הנעלות בעיילה וכדומה. העיקר היא הגמרא וכמובא בספרי קודש שהתורה הקדושה היא מזון הנפש ו"רפאות היא לשריד" עכ"ד

אכן "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהנה ויליה"'

12) בבא קטנה אהבה ופחד

לב. ומענין גדולה נשמה רבותיו בטלי כחוס' ז"ע מקובל אללנו מעשה שכי לפני הגאון וכו' מהר"ם ברבי ז"ע אבדיק סיב שבא אללו בליכס הכסיק מברדיטשוב ז"ע (בעל קדושה לוי) ושאל אותו הגאון מהר"ם ברבי דברי כחוס' שייגע איש אז בליכס (לפני השיעור ליום מחר) וכואו הקדוש (בעל קדושה לוי) כתחיל לרוך בכחודר ולומר מזמורי הכלים כגון לודו מזמור לסי' הארץ ומלואה ומזמור לרוד כבו לסי' בני אללס ומיד סגיד ספ"י האמיתו כחוס' ונכסל סמכר"ס ברבי וכו' צעיניו כמחשבה כי מה זה האמירה הכלים לכבנה פי' דברי כחוס' וסגיד לו ככסיק בעל קדושה לוי כי בעלי כחוס' (רובס ככולס) קדושה נשמותיס רמזים במזמורי הכלים ופסוקיס פי' ככשר רכס עיד כחוס' מי סמח בעלי סמירמח אשר שאל אוהו פי' דכריסס סגיד מזמורי הכלים אשר שם שורש נשמותיס ופי' סמשך קדושה נשמתס וידע מיד פי' לדכריסס (פי' וכמחשבה עוד באורך ואכמ"ל) ויש לכבין קלח במקלח ועין מזמורי הכלים ככללס כס מדוד מלכנו ז"ע סכוא שורש סמלכוס סס תורס שצ"פ קרינן לכ וסכורס שצ"פ סוא צעיקר לפלפל ולסלסל לפינן ולחדש כמבואר ככסיק (ובס' ציח לוי על גיטין ככסכמח סרצ רבינו כקי בעל ד"ס ז"ע וטוד כשאריו גדולו אמרויס ז"ל) חכו דרך קדוש שייסדו אכוחינו בעלי כחוס' ז"ע לפלפל כעומק סוניוח ססיס פי' שורש נשמותיס כהכליס ככו' :

13) אין נשמה

והיינו עפ"י מה שהגיד כ"ק זקיני האדמו"ר הגדול זצלה"ה מקצק לאיש ששאלו למה אין בעת האהבה כ"כ גדולה בין החסידים כמו בדורות הראשונים, והשיב שיש בשמים היכל אהבה והוא סתום אך הרבי ר' לוי זצלה"ה מברדיטשוב הרתיק על ההיכל ההוא ונפתח לה ימזה נשפעה אהבה גדולה בעולם, אך באשר הרשעים השתמשו באהבה לאהבות היצוניות ונתרבה ג"ע בעולם עמדו צדיקי הדור וסגרוהו.

14) כ"י חובבן

קנו) פעם אחת אמר לי בנה הלשון: דאס גוייסטו גיט

(חקה סייט) דברים שלא נגלו למשה נגלו לרפיק בעפמי "חורס" וכן באר"י (סיו) ופיי"ש במד"ר בחי' סרדל סרמי לנו גדול ממשס רבינו שלמדנו חורח משס ואפסי"כ מלינו דברים שנגלו לרפיק (בחורס) אשר לא נגלו למשה רבינו (וכמחשבה לולא דברי סמ"ר מפורש אי"ל לאומרס) וסרי לנו ברפי"ק ככפלנח. חורח"י מה שלא נאמר בזולתו וכן כסיס קידושין (דף מ"ג פ"ג) פי"מ שאני חכס חין אומרים כחכמי יבנס כרפי"ק וחבריו משמע שרפי"ק כחכס כיותר וגול. ומיירי סס לפנין חכמח סחורס. וכן "בעבודסי סכוא "חפלסי" (כדאמר"י צריס חצינח) אמר"י (בכרנח דף ל"א) דרפי"ק ארס מניחו כוונח זו ומללו כוונח אחרח מרוב "עבודח"י ככפלנו ככריוטח וסכחחוחוח אשר לא מלינו כוס בזולחו. וכן בגמח ולדקס אמר"י בקידושין (דף כ"ז) שאני רפי"ק דיד ענייס כוא פרשיי ססי גבאי לדקס עושה ומעסה (ועליו אמרו חז"ל "שאני רפי"ק" סכוא. שאני. בגמח ולדקס" ועליח סל כולנס יוחר ומשונס לכובס מכל בני דורו נס כוס סרי דכשלס עמודיס ככיל סי ככפלנח יחורס כפופל ככיל ז"י. [ועי' בדבריו כנמוקי אריח סי' קיד]:

10) בבא קטנה - הקדמה

אמר האעיר כל ימי גדלתי אלל כבוד אדוני אני מור ורבי הגאון תפארת ישראל בזינא קדישא מו' לוי יצחק נ"י, וזאת ידוע לכל העולם שכמה אלפים תלמידים אשר העמיד כבוד אלמ"ו שיחי' אשר למד אותם חידושי גפ"ח ופוסקים" וג"כ נחלהכו לכם לעבודתו צ"ה כשמעס חורחו הקדושה כהדרכה ישרה לעבודתו.

11) אין נשמה

הלכו סיפור מתוך דברי התעוררות מכ"כ האדמו"ר מצאנו שליט"א שנאמרו באלול תשמ"ג, המצינו דוגמא נפלאה של "כי הם חיינו ואורך ימינו". ובה היו דבריו: "שמעתי בימי חורפי מפי הגה"ק הר"ד טעבלי זצ"ל שסיפר לי שחותנו סיפר לו ששמע מהאב"ד לעמברג ששמע זאת מפי זקנו הגאון בעל הישועות יעקב, שמיד אחר נישואיו אכל מזונת על שולחן חותנו ביירוסלב. בהיותו שם בא להתפלל בבית המדרש דקהילת קודש ירוסלב, והנה לפתע בערב יום הכיפורים בין השמשות נכנס אדם זר לבית המדרש כולו אפוף אימה ויראה מפתח ה' ומחדר נאווט וניגש מיד לפני התיבה מבלי ליטול רשות מהגבאים או מכל מישהו אחר, ופתח בתפילה "על דעת המקום ועל דעת הקהל וכו'..." ובקול שואן כארי ובענימות המשיך בתפילת "כל נדרי" כל זאת ללא קבלת רשות מהגבאים, ואף על-פי שהיו שם בעלי תפילה קבועים מכל מקום בליל היום הקדוש לא רצו להכנס למחלוקת ולפיכך הבלינו. ובפרט לאור העובדה שתפילתו של אותו שי"ץ אלמוני היתה בהתעוררות גדולה מאד עם תום תפילת "כל נדרי" המשיך האורח הזר בתפילת ערבית עם כל הפיוטים הנולדים אליה בקול אדיר וחוק עד סוף התפילה אחר כך המשיך לעבור לפני התיבה גם בעת אמירת שיר היחוד ובסיומו המשיך ואמר במתינות ומתיקות נפלאה את כל ספר תהלים לכשתסיימה אמירת תהלים הפציע כבר השחר והשי"ץ עודנו עומד לפני ה' ופותח בתפילת שחרית לאחריה עלה בעצמו לקרוא בתורה ושב לעבור לפני התיבה גם בתפילת מוסף את הכל אמר בקול גדול ונעים בלא כל הפסקה הציבור עמד משתומם לנוכח מחוזה זה וחלקם החלו לחוש מפה לאוזן בודאי אין שי"ץ זה אדם אלא מלאך, שכן אין זה בכח אנוש להתפלל ללא כל הפסקה החל מתפילת "כל נדרי" ולהמשיך כל הלילה ואח"כ גם כל היום כולו בקול גדול ובהתעוררות ענומה: "אני בעצמי - המשיך בעל הישועות יעקב" - לא ידעתי להחליט אם אדם הוא או מלאך, וחכתי בדעתי בזה. והנה מיד לאחר תפילת מוסף המשיך, לתדהמת הכל, בתפילת מנחה לאחריה, ללא כל הפסקה, בתפילת נעילה. תקע בעצמו בשופר וגם בערבית של מוצאי יום הכיפורים לא נטש את התיבה. בשעה זו נמנו ונמרו כולם כי לית דין בר נש אלא בודאי מלאך מן השמים הוא. שהרי בשום אופן אין בכוחו של אדם לבצע את כל מה שהתחולל לנג עיניהם במשך הי"מעת לעת" האחרון. לאחר תפילת ערבית מנה השי"ך המופלא אל הקהל בברכת "גו"ט יוס"טוב" וחותני ניש אליו והזמינו להבדלה בביתו, כדרכו בהכנסת אורחים. האורח נעה להזמנה וסר לבית חותני החלטתי להלוות אל האנשים החשובים, אמר בעל הישועות יעקב, כדי לראות במרעיי כיצד ינהג אותו "מלאך" בבית חותני כאשר באו הביתה תכבד האורח

אז דער באַרדיטשױכער רב זאָגט "דער בורא"
 שפּריצט אים פּייער פון די אויגן. נְדַחַק תְּבוּחַת "דער
 בורא" וְאָמְרָם בְּאִימָה וְיִרְאָה, וְהָיוּ הַדְּבוּרִים מְרֻתָּתִין
 בְּשִׁיצָא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ:

קדושת אלו (15) לא

וידבר ה' אל משה לאחר קדש לי כל בטר וכו'
 ולבאר פירוש הפסוק בני בטר ישראל
 פ"ס המשל מי שלמד ועוסק בעבודת הש"י ואחר
 הלמוד עוסק במשא ומתן יש בזה ב' סוגות א'
 הוא באין מבין נראה לו שעסק המו"מ הוא עיקר
 וסוגיה השנית הוא במבין שיש לו לב טבור וידוע
 לו באמת שעיקר תכלית הברואה מכל העולמות
 הוא לעסוק בתורה ובתפלה ומצות ומע"ס והמו"מ
 הוא רק מה שצריך לעבודת הש"י והוא טפל אל
 העיקר שהוא התכלית היינו התורה ומע"ט כי זה
 הוא התכלית ועיקר הברואה היה בשביל ישראל
 עם קדוש וכל האומות הם טפלים אל העיקר
 ובמשל ונמשל הני"ל ולך כל איש ישראל הרוצה
 להתקדש בקדושת הש"י יבין שראשית הברואה היו
 ישראל עם קדוש ויעורר רחמנות על ישראל שיספיע
 להם הש"י שפע ברכה והצלחה וכל טוב וזהו הפי'
 קדש לי אם אדם רוצה להתקדש בקדושת הש"י
 כל בטר בני ידע שהבטר הוא ישראל שנקראים
 בני בטר ישראל והם היו תכלית הברואה ולזה
 יהיה פטר כל ע"ד פטר מים כו' שכל דבורך
 יהיה רחם בבני ישראל היינו לעורר רחמנות על
 ישראל שיספיע להם הש"י שפע ברכה בני מיי
 ומווני ורסואה אמן:

קדושת אלו (16) ביה"ט

פקוד ה' אליה הרוחות לכל בשר כו'. הכלל
 יש ללמוד זכות על ישראל מה שאינם עושין
 רצן הטרם בתמידות כמלאכים מחמת שהם
 סרודים בפרנסתם. וזהו שאברהם אבינו היה איש
 חסד והיה מלמד זכות ולכך נתן להם להמלאכים
 לאטל להראות להם הנערבות בשר ודם כדי שלא
 ילמדו חובה על ישראל. וזהו שאמר משה אל
 אלהי הרוחות לכל בשר שהאדם מחמת שהוא ב"ו
 הנערבות של אדם בפרנסתו ומחמת זה הוא
 לפעמים אינו עובד ה' בתמידות וזהו שאמר יפקוד
 ה' אלהי הרוחות לכל בשר כלומר שופט ומנהיג
 שילמדו תמיד זכות על ישראל כמו שאתה לומד
 זכות על האדם על שאיננו עובד אותך בתמידות
 כן נקט משה שיעמוד מנהיג לישראל שילמדו תמיד
 זכות על ישראל. וזהו יפקוד ה' אלהי הרוחות לכל
 בשר כמו שאתה אלהי הרוחות לכל בשר ואתה
 תלמד זכות עליהם כן פקוד איש אל העדה שמנהיג
 לישראל יהיה ג"כ תלמד זכות על ישראל:

קדושת אלו (17) ביה"ט

ועוד וכי זוער בענין שלנו עוסקים
 והולכים לחקוב שופר בעת מה שאמר ה"ק מבארדיטשױב
 ז"ע לפניך ית"ש הלא אתה נויתה לנו בחורתך הקדושה

רק אחיח תיבוח, יום תרועה יהי לכם ועל אלו המילין
 קלרות דחז"ל ולמדו מפי התרגום יומא יבנה יבנה יבנה
 והמליאו שזכו הכונה על השר"ת ומפני ספיקא לחקוב
 ר אבוב בקסרי וכו' עד שנהגו ישראל לחקוב מאה
 קולות וכו' ימים ר"ה בכל מקום נמצא ב' מאות קולות
 בכל צי כניסחא ובכל הפזוה ישראל לאלפי אלפים
 בשנה וגם מאז ועד עתה זה כמה אלפים שנה וחוקעין
 כן בכל ישראל בכל שנה ושנה אי"כ זהו עולה ס"ה
 לאלפי אלפים חקיעות לאין שיעור ולעומת זה אנו
 מבקשים ממך שהתקע רק תקיעה אח' בשופר גדול
 לחרותנו וזהו התפלה שלנו מבקשים ממך מבקשים כל
 כלל ישראל כ"א בפ"ע ג"פ בכל יום הקע בשופר וכו'
 מלבד שאר התפלות על הקיעה גאולתנו ופדות נפשו
 וכמה מיליאהנען אלפי אלפים יהודים אחז"ו מהתפללים
 זה כ"א וא' ג"פ בכל יום זה בערך אלף ושמונה מאות
 שנה מעת חורבן ביה"מ"ק ומבקשים רק שהתקע תקיעה
 אח' ומדוע לא תמלא עוד בקשהינו עכ"ד ה"ק הני"ל.
 ובפרט ציומיה אליו בטי' שנין דעניוהא דגלות בהרבה
 כמ"ש בחזו"ק ואמרי שם מאן יכול למיקם ביהון
 עני השוב כמה כאלו נעלין את נפשי עכ"ל ואין לך
 אנוס גדול מזה אם הוא סובל חרפה רעב הוא וכו'
 ועלולים שאלו ללחם אז הוא כמערק ויאל מדעת ואין
 לדונו לחובה כלל על שום מעשיו.

קדושת אלו (18) ביה"ט

כד. כאשר קיימו על נפשם ועל זרעם דברי האומות
 וזעקתם (מ' אסתר ע"ג) ו"ל עפ"י מה
 ששמעתי בשם רבינו הגה"ק מלאנו ז"ע בעל ד"ה
 שבאו אליו מגדולי ישראל על פורים מהכשונים והחובים
 אליו ובאו אליו ביום העניית אסתר ונתן להם שלום כמעט
 בשפה רפה ולא דיבר עמם מאומה והמה ראו כן
 תמחו ולא ידעו מה זאת ובליל פורים קירבם וסיפר
 להם מעשה בשם רבינו הגה"ק מבארדיטשױב ז"ע בעל
 קדושת נוי שבאו אליו הגה"ק חלמידי על ימי הפורים
 ובאו ביום העניית אסתר ולא רזה לדבר עמם כלל
 ביום האז והח"כ בלילה אחרי המגילה קירבם והחלל
 לפניהם כי ביום החפניה (וי"ג אדר) ה"י ערוז עם ה"י
 שריב להכניעם ע"כ לא ה"י לו עת ופנאו לדבר עם
 הנמידיו,

קדושת אלו (19) ביה"ט

פעם ניטלו מהרה"ק מבארדיטשױב ז"ע המדריות הקדושות שלו, והיה
 מתפלל בפשטות. ובא אל המגיד הרה"ק רבי ישראל מקאזניץ ז"ע, והיה שם
 זמן מה, עד שפעם אחת בתפלת שמונה עשרה של שחרית בשבת קודש
 שהתפלל המגיד הקדוש לפני העמוד, וכאשר חזר המגיד על השמונה עשרה
 בקול רם, והגיע ליישמח משה, אמר המגיד בקול רם, ישמח לוי יצחק במתנת
 חלקו, וחזרו אליו המדריות.

יה. הרה"ק המגיד מקאזניץ ז"ע היה כפוף אל הרה"ק מבארדיטשױב ז"ע,
 אבל לא היה קורא אותו רבי, מפני שאמר שהרב מבארדיטשױב יש לו נשמת
 רבי עקיבא, ותלמידיו רבי עקיבא לא האריכו ימים.

